

Nr 7

Av herr Westberg, om höjning av avdraget vid beskattningen för underhåll till eget barn i annans vårdnad.

Enligt gällande regler i 46 § 2 mom. KL har en icke-vårdnadshavare rätt till avdrag vid beskattningen för vad han utgivit som underhåll åt eget barn under 16 år. Avdraget är maximerat till 1 000 kr.

Ursprungligen fastställdes detta avdragsmaximibelopp med en viss procent av ortsavdraget. När ortsavdraget efter hand höjts, har emellertid inte maximigränsen för förevarande avdrag i motsvarande mån förskjutits uppåt. Detta måste anses beklagligt, inte minst därför att en sådan reform skulle underlätta för barnavårdsmannen att få till stånd frivilliga avtal om underhåll, som tillgodoser berättigade intressen hos såväl modern som barnet. En reform härvidlag skulle således tjäna ett betydande socialt syfte.

Denna för många ensamstående mödrar med hemmavarande barn viktiga fråga har behandlats i motioner till 1962, 1963 och 1964 års riksdagar, varvid bl. a. förbättring av ifrågavarande avdrag yrkats. Då frågan behandlades vid 1962 års riksdag uttalade utskottet bl. a. att en uppräkningsavdrag kunde te sig berättigad från vissa synpunkter men att den likväl tills vidare borde anstå med hänsyn till avdragets för vår skattelagstiftning speciella karaktär — det motsvaras inte av någon skattskyldighet för mottagaren. Vidare hänvisades till socialpolitiska kommitténs och allmänna skatteberedningens arbete. En ändring av avdragsreglerna kunde enligt utskottets mening bli aktuell som ett resultat av överväganden inom berörda utredningar.

Då frågan kom upp till behandling vid 1963 års riksdag uttalade bevillningsutskottet åter igen att vissa skäl talade för en uppräkningsavdrag till 1 000 kr. Utskottet ansåg sig icke berett att tillstyrka omedelbar lagstiftning i frågan, då en ändring av reglerna kunde komma att aktualiseras av socialpolitiska kommittén och allmänna skatteberedningen.

Vid 1964 års riksdag uttalade bevillningsutskottet, att det icke ville bestrida att den avdragsrätt som tillkommer icke-vårdnadshavare med underhållsplikt mot barn kan framstå som begränsad jämfört med de skatterättsliga förmåner som numera tillkommer ensamstående skattskyldiga med hemmavarande barn. Utskottet var inte berett att tillstyrka omedelbar lagstiftning i frågan. Ändring av bestämmelserna kunde dock enligt utskottet komma att aktualiseras som ett resultat av allmänna skatteberedningens arbete.

Av bevillningsutskottets skrivningar då frågan varit uppe vid 1962, 1963 Bihang till riksdagens protokoll 1965. 4 saml. Nr 7—15

och 1964 års riksdagar torde man enligt min mening kunna utläsa att en reform i enlighet med mitt förslag befunnits i och för sig berättigad och sakligt motiverad. Utskottet har emellertid av olika skäl icke varit berett att tillstyrka *omedelbar* lagstiftning. Då frågan senast var uppe till behandling (bevillningsutskottets betänkande nr 35/1964) anfördes att frågan om en ändring av bestämmelserna angående avdragsreglerna dock kunde bli aktuell som ett resultat av allmänna skatteberedningens arbete.

Någon sådan ändring av reglerna har emellertid *inte* aktualiserats i allmänna skatteberedningens nu framlagda betänkande (SOU 1964 nr 25), då skatteberedningen i detta sammanhang koncentrerat sig på de punkter som har direkt samband med utformningen av ett nytt skattesystem. Saken har nu kommit i ett nytt läge. Något ytterligare skäl att nu förhålla *omedelbar* lagstiftning i denna fråga föreligger enligt min mening inte. Det är angeläget att en reform kommer till stånd med det snaraste, inte minst med tanke på de ekonomiska svårigheter som ensamstående mödrar för närvarande ofta är utsatta för. Ifrågasvarande avdrags maximibelopp bör höjas till 2 000 kr. fr. o. m. 1965 års inkomster.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte beträffande avdraget i 46 § 2 mom. KL för icke-vårdnadshavare för underhåll till eget barn besluta att fr. o. m. 1965 års inkomster höja avdragets maximibelopp till 2 000 kr. och således antaga följande

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 26 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla följande ändrade lydelse.

46 §.

2 mom. I hemortskommunen — — — avdrag;

1) för periodiskt understöd — — — uppfostran;

2) för *dels* — — — omyndiga barn;

3) för *dels* — — — sjukförsäkring; samt

4) för belopp som den skattskyldige under beskattningsåret utgivit för underhåll av sådant hans barn under 16 år som icke varit hemmavarande, dock sammanlagt högst för 2 000 kr.

Har skattskyldig — — — underhållsbidraget.

Därest skattskyldig — — — nämnda tid.

Avdrag — — — under 16 år.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk Författningssamling, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1965 års taxering och i fråga om efter-taxering för år 1965 och tidigare år.

Stockholm den 13 januari 1965

Olle Westberg

Nr 8

Av herr **Hermansson m. fl.**, *angående oljehandelns organisation.*

(Lika lydande med motion nr 6 i Första kammaren)

Stockholm den 13 januari 1965

C.-H. Hermansson

Axel Jansson

Erik Karlsson

Gunvor Rydning

Helmer Holmberg

Gustav Lorentzon

Henning Nilsson
